

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.591 van 13 september 2012
in de zaak A. 206.219/XII-7055**

In zake: Tuur VANDERSCHRICK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jim Deridder
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 210 A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

 de VZW KATHOLIEK ONDERWIJS ASSE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jorgen De Wolf
 kantoor houdend te 9280 Lebbeke
 Opwijksestraat 184
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 september 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de delibererende klassenraad van het eerste jaar van de tweede graad Economie B (ASO) van de Sint-Martinusscholen Asse van 28 augustus 2012, waarbij aan Tuur Vanderschrick een oriënteringsattest B wordt toegekend met clausulering voor alle ASO-richtingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 september 2012, om 9.30 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jurgen De Wolf, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Tuur Vanderschrick is tijdens het schooljaar 2011-2012 leerling van het eerste jaar van de tweede graad economie B (ASO) in de Sint-Martinusscholen te Asse.

3.2. Op het eindrapport blijkt verzoeker voor wiskunde en biologie zowel voor ‘T3’ als ‘totaal’ de vermelding D te krijgen, terwijl hij voor de andere vakken jaartotalen scoort tussen 50% en 75%, met een globaal totaal van 58%. Het rapport vermeldt als behaald attest het B-attest met clausulering voor algemeen secundair onderwijs (ASO).

Uit de afzonderlijke trimesterrapporten en het over verzoeker opgesteld individueel syntheseblad blijkt dat hij voor wiskunde opeenvolgend 48%, 46% en 51% behaalt (jaartotaal: 48%); voor biologie 59%, geen quotering in het tweede trimester en 37% in het derde trimester (gewogen totaal: 45%); voor fysica 62%, geen quotering in het tweede trimester en 45% in het derde trimester (gewogen totaal: 50%). Op het syntheseblad notuleert de delibererende klassenraad voorts Engels, chemie, aardrijkskunde en PO als vakken “waarvoor onvol-

doende of zeer zwak gepresteerd werd”, wijst de klassenraad op de twee tekorten op het jaartotaal en “[a]lgemene zwakke cijfers (7x50%)”, notuleert hij voorts dat nooit extra oefeningen of remediëringsoefeningen zijn afgegeven voor wiskunde en dat de eindtermen onvoldoende werden gerealiseerd.

3.3. Na overleg met de directie wordt de klassenraad opnieuw samengeroepen. Op 29 juni 2012 beslist deze bij zijn standpunt te blijven, wat met aangetekend schrijven van 5 juli 2012 aan verzoeker wordt meegedeeld.

Daarop oefenen de ouders van verzoeker hun verhaalmogelijkheid uit bij de beroepscommissie, wat andermaal resulteert in een samenroepen van de delibererende klassenraad.

3.4. Op 28 augustus 2012 beslist de delibererende klassenraad zijn beslissing om verzoeker een B-attest toe te kennen met clausulering voor ASO, te handhaven. Die beslissing is als volgt gemotiveerd:

“De delibererende klassenraad, in vergadering bijeen op dinsdag 28 augustus 2012, heeft de volgende beslissing genomen: de klassenraad bevestigde unaniem het besluit van 26 juni 2012 : een oriënteringsattest B met clausulering voor ASO met advies gemotiveerd als volgt:

- gelet op onderstaande motieven;
- Tuur beschikt over onvoldoende bagage en studiementaliteit om over te stappen naar een volgend ASO-jaar; mits inspanningen vanaf dag 1 zou hij misschien in staat moeten zijn om te slagen in een 3de jaar ASO;
- met kennis, inzet en regelmatigere werken zal hij meer aansluiting vinden in een volgend TSO-jaar, handel.

Aan deze beslissingen liggen de volgende motieven ten grondslag:

- Tuur behaalde op zijn eindrapport een jaartotaal van 58 %; Tuur heeft zich vooral toegelegd op de vakken waarvoor hij zwak scoorde; hij ging er van uit dat 50% halen voldoende was om te slagen. Voor volgende vakken maakt hij in het derde trimester wegens te weinig inzet een negatieve evolutie wat zelfs in het derde trimester resulteert in een vaktekort: fysica (45%), biologie (37%) en aardrijkskunde (50%).
- Voor het vak wiskunde behaalde hij 48% (TRIM1) en 46% (TRIM2) en 51% (TRIM3): ondanks de geleverde inspanning in het derde trimester blijft er een jaartekort van 48% voor dit vak; voor dit vak heeft Tuur nooit extra oefeningen of remediëringsoefeningen afgegeven; de bijles werd pas opgestart in het derde trimester en dit na het tussentijds rapport DW5; Tuur gaf zelf aan dat het te zwaar was: Tuur heeft het examen komen inkijken; de basisdoelstellingen voor dit vak werden niet bereikt;

- Voor het vak biologie behaalde hij 59% (TRIM1) en 37% (TRIM2): op jaarbasis behaalde Tuur 45% voor dit vak als gevolg van een negatieve evolutie; de basisdoelstellingen werden voor dit vak onvoldoende bereikt; Tuur is veel te laat met de voorbereidingen begonnen;
- Voor het vak fysica behaalde Tuur in de derde trimester 45%; zijn resultaat voor dit vak op jaarbasis is net 50%; zijn resultaat ging van TRIM 1 (63%) naar TRIM 3 (50%) in dalende lijn; de basisdoelstellingen werden voor dit vak onvoldoende bereikt;
- Voor het vak economie behaalde hij op jaarbasis 61%; verrassend voor een hoofdvak in zijn studierichting was zijn zwaar tekort voor DW in het derde trimester; Tuur behaalde amper 16/40 punten (40%) en dit niettegenstaande hij via vakcommentaren voortdurend positief werd gewezen op het feit dat hij beter kon; Naast de jaartekorten benadrukt de delibererende klassenraad in zijn studierichting de veelheid van zwakke behaalde jaarcijfers voor de vakken Engels (53%), Fysica (50%), Chemie (52%), aardrijkskunde (52%); PO (56%), informatica (57%) en geschiedenis (57%);
- Voor het vak Frans heeft Tuur vooral voor grammatica serieuze lacunes die grondig dienen weggewerkt te worden; de vakleerkracht heeft Tuur en zijn ouders via tussentijds rapport DW3 en opnieuw nog eens voor aanvang van de eindexamens hierop gewezen;
- Er kwam geen reactie op allerhande extra studiebegeleiding;
- De eindtermen werden onvoldoende gerealiseerd;
- De delibererende klassenraad spreekt een beslissing uit over het globale resultaat en de hiervoor geleverde inspanningen. Tuur heeft alle kansen gekregen om betere resultaten neer te zetten. Hij heeft zich over het hele jaar niet genoeg ingezet. Tuur toonde geen initiatief om zijn resultaten te verbeteren.
- De begeleidende klassenraad en de vakleerkrachten hebben hem en zijn ouders van bij het begin van het schooljaar hierop verschillende keren gewezen maar de gevraagde inspanningen bleven uit;
- Tuur werd zowel mondeling als via de commentaren op zijn rapporten, oudercontacten verschillende keren gewezen op het feit dat hij zich meer moest inzetten voor zijn vakken waar de cijfers onvoldoende waren; via vakcommentaren en tips werd hij aangemoedigd om extra inspanningen te leveren;

De begeleidende klassenraad heeft van bij het begin van het schooljaar de ouders betrokken en duidelijk verwittigd via de commentaar op het eerste tussentijds rapport dat Tuur het anders moest aanpakken en meer tijd moest besteden aan zijn schoolse taken en regelmatige studie.

Ter motivatie onderstrepen wij nogmaals de commentaar die werd meegegeven op het eerste tussentijds DW-rapport:

‘Tijdens de les ben je zowel de ijverige student als de wildebras. Er zit heel wat talent in jou!! Maar op deze manier haal je dit schooljaar niet. Denk eens goed na over wat je wil doen met dit jaar en stel je prioriteiten. Volgende keer moet dit beter!’

In functie van zijn evolutie van resultaten werd hij steeds opnieuw voor zijn vakken met zwakke cijfers gewezen op de nodige werkpunten.

- De delibererende klassenraad heeft alle elementen uit het dossier opnieuw meegenomen in zijn nieuwe beslissing.”

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Spoedeisendheid en nadeel

5. De Raad van State ziet geen reden om de eerste en de derde genoemde schorsingsvoorwaarden niet vervuld te beschouwen. Verzoeker beroept zich, overeenkomstig 's Raads vaste rechtspraak terecht, op het dreigend verlies van een schooljaar en zijn streven om spoedig en zonder onderbreking zijn opleiding in een ASO-richting, “bij voorkeur in de richting Economie”, te kunnen vervolgen.

Enig middel

Standpunt van de partijen

6. Het enig middel is onder meer geput uit de schending van de materiële-motiveringsplicht:

“Verzoeker behaalde een jaartotaal van 58%, zijnde nagenoeg hetzelfde als het klasgemiddelde (59%). Doorheen het jaar werden, verspreid over de verschillende rapportperiodes, enkele onvoldoendes gehaald, waarbij vooral de zwakke vierde periode van dagelijks werk opvalt.

Wanneer evenwel verzoekers prestaties over het hele schooljaar worden geëvalueerd en worden afgetoetst aan de doelstellingen van het leerplan voor het schooljaar -zijnde de beoordeling die de delibererende klassenraad krachtens artikel 254, §1 van de Codex Secundair Onderwijs en artikel 5, §5 van het Organisatiebesluit moet maken- dan moet worden vastgesteld dat verzoeker voor geen enkel vak een jaartekort heeft.

Het is correct dat verzoeker geen zeer hoge cijfers heeft behaald, maar naast de vaststelling dat hij zich wat het algemeen jaartotaal betreft nagenoeg op het klasgemiddelde bevindt, moet de vaste rechtspraak van de Raad van State in herinnering worden gebracht dat resultaten (net) boven de 50% dan wel als ‘zwak’ mogen worden omschreven, maar dat het wel slaagcijfers zijn [voetnoot weggelaten]. De klassenraad mag slaagcijfers in het raam van de deliberatie niet impliciet herleiden tot minder dan dat. Uit het dossier blijkt evenwel dat de klassenraad wel aldus heeft geoordeeld. Zo werd de initiële deliberatiebeslissing gemotiveerd aan de hand van ‘zwakke prestaties’ voor vijf vakken, waarop verzoeker echter een slaagcijfer had behaald.

Het komt verzoeker voor dat een leerling die op alle vakken net 50% heeft behaald terecht niet als uitblinker wordt omschreven, maar niettemin op geen enkele grond een A-attest mag worden onthouden.

Voor Wiskunde en Biologie 1 werd verzoeker ‘gedelibereerd’. Blijkens de eerste deliberatiebeslissing behaalde verzoeker hiervoor respectievelijk 48% en 45%. Bij gebreke aan enige andersluidende tekst moet worden aangenomen dat ‘gedelibereerd’ betekent dat verzoeker een tekort behaalde voor het vak, maar dat hij door de klassenraad -mogelijk omwille van het minieme karakter van het tekort- toch geslaagd wordt verklaard. Dit is, naast de letterlijke betekenis van ‘beraadslagen’ immers ook de gebruikelijke betekenis van ‘delibereren’ in het onderwijs: het geslaagd verklaren van een leerling die niet voor alle vakken geslaagd is.

Wat er ook van zij, verwerende partij dient de logische gevolgen van haar specifiek deliberatiesysteem ten volle te aanvaarden. Het rapport van verzoeker laat zich bijgevolg aldus lezen dat hij op jaarbasis voor alle vakken geslaagd is en dat hij voor Wiskunde en Biologie 1 als geslaagd wordt beschouwd. In die omstandigheden kan de bestreden beslissing niet verantwoorden waarom aan verzoeker zonder jaartekorten toch een B-attest wordt toegekend [voetnoot weggelaten].”

Verzoeker betoogt voorts dat een aantal motieven van de bestreden beslissing niet wordt gedragen door de elementen in het dossier. Zo overweegt de bestreden beslissing ten onrechte dat de basisdoelstellingen voor wiskunde en fysica niet zijn gehaald -“waarbij wat fysica betreft bovendien moet worden opgemerkt dat verzoeker op jaarbasis niet eens een tekort heeft”- en dat de eindtermen onvoldoende werden gerealiseerd. Bovendien blijkt de school achter de vermelding van een D soms ook slaagcijfers te verbergen, wat uiteraard dan helemaal een vertekend beeld geeft. Op het jaarrapport staat voor het derde trimester voor wiskunde een D aangegeven, terwijl verzoeker 51% behaalde.

Voor het richtingbepalende vak economie behaalde verzoeker een ruim slaagcijfer, dat zelfs boven het klasgemiddelde ligt. Voor wiskunde gaan

de resultaten in stijgende lijn en ook voor godsdienst, Nederlands, economie, geschiedenis, lichamelijke opvoeding en plastische opvoeding behaalde verzoeker in het derde trimester zijn hoogste scores. Verzoeker boekt derhalve ontegensprekelijk vooruitgang.

Het clausuleringsmotief dat steunt op serieuze lacunes voor Frans vindt volgens verzoeker weinig steun in het dossier, aangezien hij in geen enkel trimester een tekort behaalde voor dat vak, en een jaartotaal van 60%.

Ten slotte merkt verzoeker op dat zowel bij de rapportvermeldingen doorheen het schooljaar als in de bestreden beslissing steeds is aangegeven dat de school van oordeel is dat hij wel degelijk over de vereiste capaciteiten beschikt om de gekozen studierichting aan te kunnen, maar dat het probleem in hoofdzaak gesitueerd wordt bij zijn gebrek aan inzet.

7. Verwerende partij antwoordt hierop in de nota met opmerkingen dat de deliberatie die verzoeker krijgt voor wiskunde en biologie een gevolg is van de beslissing van de klassenraad om hem een B-attest met clausulering ASO toe te kennen. Uit de behaalde cijfers blijkt immers volgens haar dat verzoeker een tekort heeft voor wiskunde en biologie en dus geen A-attest kon behalen. Dit is een toepassing, volgens verwerende partij, van de volgende bepaling uit het schoolreglement:

“Werd je door de klassenraad voor een vak gedelibereerd, dan zul je bij dit vak niet je werkelijke cijfer lezen, maar de letter ‘D’.”

Stellen, zoals verzoeker het doet, dat hij geen jaartekort heeft, is dan ook manifest onjuist en gaat uit van een verkeerde voorstelling van de feiten:

“De leerling is niet geslaagd voor Wiskunde en Biologie en kan om deze reden geen A attest bekomen, tenzij de klassenraad toch beslist om een A attest te geven en de tekorten te delibereren, wat in casu niet gebeurd is.”

Verwerende partij vervolgt:

“Een slaagcijfer is een slaagcijfer [verwijzing in voetnoot naar het arrest nr. 218.919 van 17 april 2012 inzake D’Helft]. Omgekeerd, niet geslaagd is niet geslaagd. [...] De klassenraad deliberereert de leerling voor Wiskunde en Biologie omdat de klassenraad de leerling een B attest toekent, met clausulering ASO. De deliberatie voor de vakken Wiskunde en Biologie is duidelijk gekoppeld aan de toekenn[ing] van een B attest met clausulering ASO.”

Verwerende partij brengt de vele opeenvolgende opmerkingen en waarschuwingen in herinnering die verzoeker kreeg tijdens het schooljaar.

Haar kan moeilijk verweten worden lichtzinnig te hebben gehandeld, aangezien zij heeft gesteund op objectieve en concrete elementen uit het individuele dossier van verzoeker. De klassenraad heeft zijn oordeel over de slaagkansen van verzoeker terdege gerelateerd aan die gegevens.

Op de terechtzitting herhaalt verwerende partij nog haar overtuiging dat als een leerling tekorten heeft, hij niet geslaagd kan worden verklaard zodat zij de tekorten wel moet delibereren om een B-attest te kunnen toekennen.

Beoordeling

8. Met verzoeker moet de Raad van State vaststellen dat verwerende partij zich vergist in de draagwijdte van de toepasselijke reglementering in verband met het geslaagd verklaren van een leerling en dat zij ook het eigen schoolreglement niet goed blijkt in te schatten.

9. Luidens artikel 254, § 1, tweede lid, van de Codex Secundair Onderwijs “fungeert de delibererende klassenraad als enig orgaan op het vlak van de beslissingen inzake het al dan niet geslaagd zijn” en oordeelt die delibererende klassenraad of een regelmatige leerling “in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen, heeft bereikt om al dan niet te kunnen overgaan naar een volgend leerjaar en/of een van rechtswege geldend studiebewijs behaalt dat een bepaald civiel effect impliceert”.

Verzoeker heeft een oriënteringsattest B gekregen.

Een dergelijk B-attest betekent luidens artikel 39 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (het organisatiebesluit) “dat de leerling het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken onderwijsinstelling en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen” waarbij artikel 38, 1°, van hetzelfde besluit preciseert dat een leerling met vrucht het eerste leerjaar van de tweede graad beëindigt “indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar”.

Verwerende partij vergist zich dan ook, waar zij meent dat een leerling “inzake het al dan niet geslaagd zijn” door de delibererende klassenraad enkel geslaagd verklaard kan worden, zo hij voor elk van de opleidingsonderdelen apart geslaagd is of minstens ‘gedelibereerd’. Vereist maar ook afdoende is, dat de klassenraad op grond van alle elementen van zijn dossier vaststelt dat de leerling “in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt”. Artikel 58 van het organisatiebesluit stelt uitdrukkelijk dat “het met vrucht beëindigen van leerjaren van het voltijds secundair onderwijs niet noodzakelijk gebonden [is] aan het slagen voor afzonderlijke toetsen, examens of proeven over een deel of het geheel van de vorming”.

De zienswijze, dat verzoeker niet voor het geheel van zijn studies geslaagd kan worden verklaard (en dus geen A-attest of een B-attest kan krijgen) tenzij de delibererende klassenraad voorafgaand zijn tekorten voor de opleidingsonderdelen wiskunde en biologie bijstelt, kan op het eerste gezicht niet worden bijgevalen.

10. Het eigen schoolreglement van verwerende partij bepaalt:

“Werd je door de klassenraad voor een vak gedelibereerd, dan zul je bij dit vak niet je werkelijke cijfer lezen, maar de letter ‘D’ (bij het totaalpercentage en het cijfer voor het laatste trimester of semester- ook in het aparte rapport daarvan).”

Delibereren betekent beraadslagen, in deze context met name over examenuitslagen. Over een leerling delibereren kan leiden tot een beslissing om die leerling geslaagd te verklaren, om hem of haar niet geslaagd te verklaren of om de eindbeslissing uit te stellen, inzonderheid met het oog op bijkomende proeven. Een aldus ‘delibererende’ klassenraad kan bijgevolg nog alle kanten op. Wanneer evenwel het schoolreglement bepaalt dat een leerling “werd gedelibereerd”, dan valt de Raad van State vooralsnog verzoeker bij dat dit zo begrepen moet worden dat een tekort is omgezet in een voldoende, minstens dat is beslist om met het tekort geen rekening meer te houden bij de eindbeoordeling.

De Raad van State valt vooralsnog verzoeker ook hierin bij, dat het schoolreglement opvallend gewaagt van een gedelibereerd worden “voor een vak”, wat niet hetzelfde is als een deliberatie over het geheel van de studies.

Prima facie voegt het schoolreglement dan ook een regeling toe aan de hiervóór aangehaalde onderwijsregelgeving, die ermee evenwel niet strijdig lijkt. Op het eerste gezicht verzet de onderwijsregelgeving zich immers niet ertegen dat een delibererende klassenraad, behalve een deliberatie over het geheel van de studies, ook de uitslagen per opleidingsonderdeel zou bijstellen.

Volgens verzoeker is deze bijstelling een handeling van de klassenraad die aan de deliberatie over het geheel en dus aan de beslissing tot clausuleren voorafgaat. Volgens verwerende partij evenwel is het een noodzakelijk gevolg van de deliberatie over het geheel en van de clausuleringsbeslissing.

In de huidige stand van de procedure oordeelt de Raad van State dat de aangehaalde tekst van het schoolreglement, geen van beide zienswijzen uitsluit. Het individueel syntheseblad (stuk 9 van het administratief dossier) vermeldt nog de cijfermatige uitslagen van verzoeker, terwijl op zijn eindrapport die cijfers zijn vervangen door de letter ‘D’. Ook die stukken laten niet toe de sequentie van de deliberatiebeslissingen te achterhalen. De motivering van de bestreden eindbeslissing vermeldt dan weer wél de cijfermatige tekorten, wat ofwel de stelling van verwerende partij steunt dat de klassenraad verzoeker voor de twee vakken heeft gedelibereerd omdat hij verzoeker een B-attest toekent, ofwel bete-

kent dat de klassenraad in de loop van de interne beroepsprocedure is teruggekomen op zijn vakdeliberaties.

Wat er ook van zij, de onduidelijkheid van het schoolreglement en van zijn concrete toepassing en de vertekende visie van de verwerende partij op het deliberatieproces, doen twijfels rijzen die vooralsnog in het voordeel van de leerling moeten spelen.

11. De *sub* 9 aangehaalde definitie van een B-attest doet voorts aannemen dat de motivering van een dergelijk attest de redenen kenbaar moet maken waarom de leerling die het leerjaar met vrucht heeft beëindigd en die bekwaam wordt geacht zijn studies verder te zetten in een volgend leerjaar, in de ogen van de klassenraad toch de toegang tot welbepaalde richtingen -te dezen een gehele onderwijsvorm (ASO)- moet worden ontzegd.

12. De delibererende klassenraad lijkt ervan uit te gaan dat verzoeker wel over voldoende mogelijkheden beschikt maar dat zijn inzet en studie-ijver niet zouden toelaten deze mogelijkheden volgend jaar in slaagcijfers om te zetten.

Verzoeker mocht ervan uitgaan dat 50% halen voldoende is om te slagen. De Raad van State begrijpt en apprecieert ten volle dat verwerende partij niet wenst dat dit de ambitie zou zijn van haar leerlingen. Zo een studiehouding impliceert alleszins een al dan niet beredeneerd risico door geen marge in te bouwen, namelijk het risico dat die 50% net niet wordt bereikt en dat, met de woorden van het bezwaarschrift bij de beroepscommissie, “een 2% tekort niet gedelibereerd wordt”. Het kan ook bezwaarlijk als de beste attitude gelden om een volgend studiejaar in het grootste pedagogisch comfort aan te vatten. Uit juridisch oogpunt evenwel moet worden vastgesteld dat 50% een slaagcijfer is en zoals verwerende partij het zelf noteert in haar nota: “een slaagcijfer is een slaagcijfer”. Het uitgangspunt van verzoeker lijkt dan ook in rechte correct. De verklaarbare onvrede daarmee van de delibererende klassenraad is *prima facie* geen objectief aanvaardbaar element bij een clausuleringsbeslissing.

Aangenomen wordt dat een jaarcijfer in beginsel een geldige en betrouwbare weergave is van het relatieve belang dat moet worden gegeven aan

dagelijks werk en aan de verwerking van grotere gehelen tijdens de examenperiode en aan de verschillende onderdelen van de leerstof die voor het betrokken vak in de loop van het jaar aan bod is gekomen en dat het om die reden ook betekenisvol is om later studiesucces te voorspellen. Daaruit volgt, ook weer in principe, dat de leerling die niet een voldoende jaarresultaat behaalt, voor dat vak de leerplandoelstellingen ook niet op voldoende wijze heeft bereikt.

13. Om diezelfde reden kan niet zonder meer worden gesteund op cijfermatige tekorten voor een welbepaald trimester of periode voor dagelijks werk, indien de leerling spijs die specifieke tekorten als jaarcijfer een voldoende behaalt. Verwerende partij citeert in haar nota meermaals het arrest nr. 218.919 van 17 april 2012 inzake D’Helft en heeft in dat arrest dan ook genoegzaam kunnen lezen waarom, naar het oordeel van de Raad van State “in principe, [...] de leerling die een voldoende jaarresultaat behaalt, voor dat vak de leerplandoelstellingen op voldoende wijze heeft bereikt”. In hetzelfde arrest heeft de Raad overwogen “niet [te] stellen dat alle slaagcijfers onder alle omstandigheden een evaluatieproces in en door de delibererende klassenraad uitsluit en elke clausulering zou weren”. Oordeelt een klassenraad evenwel dat, spijs een voldoende jaartotaal, voor bepaalde opleidingsonderdelen de basisdoelstellingen onvoldoende werden bereikt én dat dit net de kennis en vaardigheden zijn die noodzakelijk zijn voor de te clausuleren richtingen, dan moet hij dit concreet onderbouwen en aantonen. Een loutere affirmatie immers, is strijdig met het jaartotaal waarvan in de regel aangenomen moet worden dat het representatief is.

Zulke blote affirmaties leest de Raad op het eerste gezicht in de bestreden beslissing:

- waar de klassenraad refereert aan een tekort voor aardrijkskunde in het derde trimester alhoewel verzoeker een voldoende jaartotaal behaalt,
- waar de klassenraad zonder meer een negatieve evolutie in rekening brengt voor vakken waarvoor verzoeker een voldoende jaartotaal behaalt,
- waar de klassenraad zonder toelichting poneert dat verzoeker voor fysica de basisdoelstellingen onvoldoende behaalt terwijl hij een voldoende jaartotaal heeft,
- waar de klassenraad verzoeker een zwakke periode dagelijks werk voor economie ten kwade duidt, terwijl verzoeker spijs dit tekort toch in totaal 61% behaalt.

Gesteld tegenover een jaartotaal voor Frans van 60%, vereist de beoordeling van de klassenraad dat verzoeker voor grammatica serieuze lacunes heeft nadere toelichting.

De klassenraad mag voorts van mening zijn dat verzoeker voor een reeks vakken zwakke resultaten heeft, feit blijft dat het telkens voldoende jaarresultaten zijn.

Met verzoeker stelt de Raad van State ook vast dat de beslissing op onjuiste of tegenstrijdige gegevens steunt:

- waar verzoeker voor wiskunde in het derde trimester 51% behaalt en hiervoor de letter 'D' op het rapport krijgt toegekend;
- waar de klassenraad overweegt dat verzoeker "misschien in staat [moet] zijn om te slagen in een 3de jaar ASO", terwijl hij met een B-attest net verzoeker voor dit derde jaar geslaagd verklaard heeft.

Ten slotte lijkt de klassenraad ook niet in te gaan op het argument van verzoeker, opgeworpen in zijn administratief beroep, dat hij wel degelijk remediëringsoefeningen heeft afgegeven, noch aan te geven waarom hij voorbij gaat aan het advies van de beroepscommissie waar deze wijst op het resultaat van verzoeker "voor economie, het specifiek vak voor de gekozen richting".

14. Besluit van al hetgeen voorafgaat is, dat de delibererende klassenraad onvoldoende zorgvuldig en precies tot zijn eindoordeel is gekomen en aldus aan zijn motiveringsplicht is tekort gekomen.

Het middel is in de besproken mate ernstig.

Coda

15. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de delibererende klassenraad van het eerste jaar van de tweede graad Economie B (ASO) van de Sint-Martinusscholen Asse van 28 augustus 2012, waarbij aan Tuur Vanderschrick een oriënteringsattest B wordt toegekend met clausulering voor alle ASO-richtingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 september 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren